

svoje delo. Jeklen pajek z dolgimi nogami in tenkimi kakor las, katerega so bili naredili, steče po mizi, kakor bi bil živ. Vse se začudi. Kakó čudovit je moral biti stroj v živalici ne večje od grahovega zrna, da je gonil ta čudež sèm ter tjà. Gledalci začnó ploskati od veselja, vsi so mislili, tega dela ne more prekositi nobeno drugo. — Poslanci Birminghamski pa položé šivanko na mizo. Vse jo ogleduje. Bila je lična in lepa, ali sodniki se nasmehnejo in vže hočejo prisoditi prvim prednost. Kar vzame poslanec šivanko, odvije šivanki glavo in potegne iz nje še drugo tanjo ali ravno takó lično izdelano kakor prvo. Nato odvije glavo drugej in potegne še tretjo, iz tretje četrto, iz četrte peto, iz pete še šesto šivanko. Iz tega se vidi, da je bila prva šivanka, tenka in lična vže sama o sebi, le nožnica za druge.

Jednoglasno prisodijo porotniki prednost v obrtstvu Birmingham-u in takó je ostalo do denes.

*—

Kristove solzé.

(Izvirna pripovedka.)

Bajè gleda Krist vsako leto o velikej noči raz Oljske gore v kraje, kjer se je bil porodil, živel, tri leta trudoljubivo delal za vesoljno človeštvo in trpel. Veselí se in žalostí Krist pri tem pogledu. Veselí se v duhu, ker vidi, da je njegovo delovanje v mnogih ljudeh obrodilo obilen sad. Ali kadar v njegovej duši prehajajo podobe ónih nesrečnih ljudi, kateri nočejo vanj verovati niti njegovih zapoved spolnovati, tedaj ga, videčega peklenske muke, obide strah, in grenke solzé porosé mu blede lice. Debele kaplje padajo na zemljo. Zemlja svete kaplje hlastno popije ter jih z velicim poštovanjem hrani v sebi. Kadar bodo mrtvi iz grobov vstali in bodo pravični in krivični vže sojeni, tedaj se bode dvignila lahna meglica iz Oljske goré. Razpršila se bode meglica na vse vetrove, in poprej jasno nebó se bode prepreglo s tenkimi oblaci. Lahen dež bode porósil suho zemljo in zemlja se bode v trenutku prenovila. Krasnejša bode potem, nego je bil nekđaj raj. Večna vzpomlad bode sijala nad pomlajeno zemljo. Pomlajena zemlja bode bivališée izvoljenih, sveta nebesa — svetá, ker so zemljo svete kaplje Kristove porosile. Samó tist kraj zemlje, kjer bodo prebivali zavrženi, ostal bode pust kakor siva skala; svete kaplje Kristove ga ne bodo porosile. Obdan bode z visocimi gorami in pogled na jasno nebo bode zaprt; večna temá se bode razprostirala nad njim.

Ksaverij.

*—

Potoki tecite.

Potoki tecíte
Livade močíte,
Kjer nežne cvetíce
Slovenske cvetó!

Potoki tecíte
Moj národ budíte
Po zemlji slovenskej
Pozdrávljajte ga!

Potoki tecíte
Junake slavíte,
Ki zemlja slovenska
Rodila jih je!

R.

*—